

SANT ANDREU DE LA BARCA

1 Necròpolis de can Puigbó

El jaciment està situat entre el carrer Corbera i el carrer Mossèn Narcís Prats, on està ubicat Can Puigbó, tocant amb el col·legi públic Montserrat Roig. També es va excavar al sud del carrer Josep Tarradellas, entenent-se la possible necròpolis fins aquest punt. A conseqüència de la notificació de la troballa d'unes restes òssies humanes en els terrenys de l'antiga masia de Can Puigbó, el Servei d'Arqueologia endegà una excavació arqueològica d'urgència. En principi només es tractava d'excavar i documentar les 8 tombes que s'havien localitzat, però, a mesura que avançaven les obres, es va anar incrementant el nombre de tombes. En total s'han documentat i excavat una trentena de tombes

2 3 Can Ros Estrada

Entre l'extens mosaic arquitectònic modernista de Sant Andreu de la Barca, cal mencionar la casa de Ros Estrada.

Amb dues entrades, la principal pel, aquest edifici és un dels més notables de Sant Andreu de la Barca.

Construït per l'arquitecte municipal, Josep Ros i Ros, el 1923, es troba situat al centre d'un espai enjardinat que respon a la interrelació entre arquitectura i flora, tan explorada pels arquitectes modernistes. Cada una de les dues portes mencionades està custodiada per dos pilars que contenen determinats elements geomètrica que configuren figures humanes, com si de guardiana es tractés. (carrer de l'Església i l'altra lateral pel carrer d'en Bosch, núm. 17)

2 Al carrer d'en Bosch números 6-8-10 un altre exemplar de Ros i Ros, els formats del qual són inconfusibles. Aquesta discreta casa de dues plantes compta amb una llarga balconada de ferro forjat, que reproduïx diversos elements decoratius i que divideix horitzontalment la façana.

2 També al carrer d'en Bosch números 12-14-16, un projecte del mateix arquitecte, que ha estat reformat a la segona planta.

Al carrer d'en Bosch número 18, trobem una altra edificació modernista, de tres plantes, aixecada el 1927 i d'autor desconegut. Marcadament diferent a les de l'entorn, compta amb tres portes de ferro forjat que són les originals i que donen accés a un petit jardí. Des del qual parteix una escala d'accés a la segona planta. Aquesta es caracteritza per tres finestres acabades en triangles esglaonats i enrajolats. Les dues finestres de la tercera planta són inserides en un panell de totxo que destaca en el blanc predominant de la façana. Aquesta construcció dinàmica, de superfície estreta, proclama les tendències gaudinianes admeses per molts arquitectes de l'època.

2 Al costat esquerre d'aquest edifici, al número 20, hi ha la casa de can del Forn, d'una sola planta i construïda el 1915. Ens atrau el seu format de façana, d'harmoniosa combinació de totxos vistos i peces de ceràmica. Les dues portes d'entrada, una a cada costat, i les dues finestres estan acabades en triangles esglaonats. Hi destaquen cinc línies verticals amb rajoles verdes i centre vermell que mostren elements fitomòrfics. Les finestres tenen reixes de ferro forjat i a sobre de la cornisa destaquen diversos originals pinacles.

Al número 17 la casa ja esmentada de Can Ros i Estrada.

4 Ca l'Armangué

Edifici de tipus residencial dels segles XVI-XVII, situat a l'inici del carrer de la Palla, 1, un dels carrers que donaven sortida des del centre de la població en direcció a Pallejà i a l'estació del carrilet.

És una antiga casa de poble. Té portal d'arc carpanell i finestra rectangular amb grans carreus a la llinda i les rebranques. Tot plegat de pedra rogenca del país. Cal destacar els trencaaigües que coronen tant el portal com la finestra. (carrer de la Palla, 1)

5 Can Jansana

Es tracta d'un edifici de dues plantes d'un estil modernista auster i funcional. Desconeixem el seu autor i creiem que va ser construït entre el 1915 i el 1922. L'austera balconada que recorre tota la superfície de la façana està ornamentada en la seva part inferior amb rajoles i totxos. La ventilació de les golfes es realitza mitjançant tres originals rajoles circulars, amb onze orificis, cadascuna.

A la part superior podem observar una cornisa, un semi arc i més rajoles decoratives modernistes. (situat al carrer de l'Església, núm. 1)

6 Església parroquial de Sant Andreu

L'estructura arquitectònica de l'actual església parroquial de Sant Andreu de la Barca va ser aixecada el 1781, posteriorment retocada i ampliada, el 1863. Consta d'una sola nau, d'enormes contraforts i amb capelles laterals delimitades per nobles columnes neorenaixentistes. Al creuer es conforma el presbiteri, de les columnes del qual s'erigeix una sumptuosa cúpula octogonal, de matís renaixentista.

Als inicis de la Guerra Civil, el 1936, aquesta església va ser destruïda parcialment; va ser reconstruïda durant el primer lustre de la dècada dels quaranta.

El campanar, situat a la dreta de l'església, es va començar a construir el 1568. Té forma octogonal i tres cossos. El 1881 es va afegir un altre cos més, amb la finalitat de compensar geomètricament la longitud i altura de la nau. (Carrer de l'església)

7 Placa d'Anselm Clavé, número 5, obra de l'arquitecte municipal, Josep Ros i Ros i va ser construïda el 1924. Malgrat l'anul·lació de les balconades, la seva façana, predominantment blava, color preferit de l'arquitecte, fa d'aquest exemplar un dels més elegants de l'entorn. Hi destaquen el decorat de línies verticals i els respiradors de les golfes, col·locats sobre les tres portes de la segona planta. Una elegant cornisa amb curvatures acaba el frontal d'aquesta construcció.

8 Al carrer Major, 12 es troba la façana modernista del celler can Julià, construït el 1925 per l'arquitecte Modest Feu. Al centre hi destaca un enorme pòrtic rectangular flanquejat per dues finestres amb senzilles reixes. Sobre la portalada hi ha un arc de mig punt, de totxos vistos, que conté una superfície plena d'orificis de ventilació. A la part central de la cornisa, s'hi observa un alt relleu amb quatre línies que representen la senyera.

9 Casa Pedemonte

La casa Pedemonte és un format rectangular amb tres façanes: una central i dos de laterals. Va ser construïda partint de la mitgera de l'altre edifici, per aprofitar l'estret terreny, que no permetia una altra forma de construcció. El seu arquitecte va ser Modest Feu i Estrada (1870-1933). (Crtra. De Barcelona, 59)

10 Plaça de la Font de la Roda

11 Societat El Casino

En una crònica manuscrita, Magí Fonoll relata que, el 15 de març de 1926, l'arquitecte Salvador Valeri i Puperull marca els fonaments per a la construcció del seu projecte de local de la Societat El Casino, en una parcel·la de terra donada pel seu propietari, Antoni Jansana i Llopart. Valeri va arribar a Sant Andreu de la Barca de la mà d'Antoni Jansana, que li va encarregar diverses construccions.

Adossats a la fauna, es van construir els magatzems de la Societat, ja que aquest edifici tenia doble funcionalitat: per una banda, la d'acollir actes culturals i recreatius i per altra, la de ser la seu del Sindicat Agrícola, fundat per Josep Amigó, primer president del Casino. (Carrer de Catalunya, nº 2)

12 Escoles Velles

Aquest edifici, construït el 1929 i inaugurat el 1930, estava situat als afores del centre de l'antiga vila de Sant Andreu de la Barca i va ser aixecat en un terreny conegut com el Camp de la Creu, donació d'Agustí Salabert i Ribas.

Projectat per l'arquitecte Agustí Domingo i Verdguer l'edifici consta d'una sola

planta, dividida en dues aules. A cadascun dels laterals s'hi va aixecar un pavelló; un destinat a infermeria infantil i l'altre, multiusos. A la part del darrere, hi havia dos habitatges per als mestres. L'obra del local escolar va tenir un cost de 69.757 ptes. i la dels habitatges va ascendir a 19.202 ptes. (Carretera de Barcelona, davant del Casino)

13 Can Salvi

Antiga masia transformada ja al segle XX en residència d'estiueig i, posteriorment, habilitada com a restaurant. Va ser adquirida per l'Ajuntament l'any 2001 amb tot el terreny del voltant, transformat en una gran àrea natural i esportiva. La casa es manté fidel a l'estil tradicional de la masia catalana, amb planta baixa, pis i galeria, i coberta amb teulada a quatre aigües. També la porta i les finestres evocuen l'arquitectura popular.

14 Can Preses

Aquí va néixer el famós escultor Gaspar de Preses, que ens ha llegat una sèrie de significants talles religioses, tant a Barcelona com al Baix Llobregat. També, durant la invasió francesa, època en què va ser saquejada, can Preses va ser un baluard de la resistència davant l'exèrcit napoleònic.

A aquesta edificació cal destacar dues etapes constructives. La més antiga, una enorme nau de tres plantes i de gran altura, la podem situar al segle XVI. La fauna d'aquesta gran estructura, orientada cap al migdia, va desaparèixer per permetre l'ampliació de la masia, l'any 1710.

15 Can Archs

A la part alta del Palau es fa visible una construcció sòbria, amb una enorme façana de color blanc i tres plantes. L'accés es realitza a través d'una porta de grans dimensions, comuna per a persones i carros. Al costat d'aquesta entrada hi ha dues finestres; al segon pis, observem unes altres tres portes amb balconades; a la part central del tercer pis, una altra porta amb balconada. El disseny de cadascuna d'aquestes plantes és marcadament funcional, en resposta a les exigències d'un espai agrícola. Estem parlant d'una masia molt reformada, l'origen de la qual es remunta al segle XV. Observem restes d'arcades i els seus reforços exteriors. Les exigències modernes van ser els motors de les alteracions arquitectòniques produïdes.

16 Masia del Palau

Conserva elements de transició del gòtic al renaixement, com la finestra quadrada. Va pertànyer a Pere Soler, un ric hisendat de finals del segle XVI i inicis del XVII.

17 Can Sunyer de Palau

És un casal vuitcentista amb una harmònica façana de línies clàssiques. Té un ala lateral adossada una masia més antiga, que conforma un pati empedrat d'accés, actualment ornat amb elements de caire rural.

18 Ermita de Santa Madrona del Palau

L'ermita de Santa Madrona està situada a la barriada o antiga Quadra del Palau, en un dels laterals de la caserna de la Guàrdia Civil i enfront de l'antic barri del mateix nom. L'espai on és ubicada ha estat modificat i urbanitzat, però amb anterioritat va ser un petit pujol, al costat de l'antiga calcada romana o camí reial. Sabem, també, que hi va haver una casa romana, segons es desprèn de diverses troballes arqueològiques, com ara utensilis domèstica de ceràmica de diverses fases de la colonització romana i que ara són patrimoni de l'Ajuntament i es custodien com a fons arqueològic.

Enllaç mapa: <https://drive.google.com/open?id=1vjHLx1z6YpGxBOJ7WQz8hdRUMw&usp=sharing>
Codi d'inserció:

<iframe src="https://www.google.com/maps/d/embed?mid=1vjHLx1z6YpGxBOJ7WQz8hdRUMw" width="640" height="480"></iframe>

